

Koncert Simfonijskog orkestra Muzičke akademije (Simfonijski orkestar Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu, solisti Radovan Vlatković i Emil Vukov, 5. 2. 1994.) - programska knjižica

---

Other document types / Ostale vrste dokumenata

Publication year / Godina izdavanja: **1994**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:116:954246>

Rights / Prava: [Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported](#) / [Imenovanje-Nekomercijalno-Bez prerada 3.0](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-03-16**

Repository / Repozitorij:

[Academy of Music University of Zagreb Digital Repository - DRMA](#)

LISINSKI

KONCERTNA DVORANA »VATROSLAV LISINSKI«

LISINSKI SUBOTOM

SEZONA 1993/94 (7)

VELIKA DVORANA, subota, 5. veljače 1994. u 19.30 sati

Prije koncerta u 19 sati u predvorju Velike dvorane
Otvorenje godišnje izložbe samostalnih umjetnika Hrvatske
uz proslavu 900 godina Zagreba
Izložba traje do 5. ožujka 1993.

Simfonijski orkestar Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu

Dirigent:

Pavle Dešpalj

Solisti:

Radovan Vlatković, rog

Emil Vukov, glasovir

Program:

P. I. Čajkovski

1. koncert za glasovir i orkestar u b-molu

Allegro non troppo e molto maestoso

Andantino semplice

Allegro con fuoco

• • •

S. Šulek

Koncert za rog i orkestar

Andante moderato

Intermezzo - Andante

Allegro

O. Respighi

Rimske pinije

Pinije vile Borghese

Pinije uz katakombe

Pinije Gianicolo

Pinije via Appie

PAVLE DEŠPALJ, skladatelj i dirigent, jedan je od najistaknutijih hrvatskih glazbenika. Učenik Stjepana Šuleka, niz godina djeluje kao dirigent i direktor u Zagrebačkoj filharmoniji, Simfoničarima HRTV, Dubrovačkom ljetnom festivalu, Operi Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu i dr. Jedan je od utemeljitelja zadarskog festivala Muzičke večeri u Donatu. Nekoliko sezona boravi u SAD kao glazbeni direktor Florida Symphony Orchestra. Član je Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti i profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

RADOVAN VLATKOVIĆ, kornist, rođen je 29.01.1962. u Zagrebu. Usavršavao se i specijalizirao na Visokoj glazbenoj školi u Detmoldu. Odmah nakon diplome koncertira u zamlji i inozemstvu, a od 1982. solist je Simfonijskog orkestra radija u Berlinu. Dobitnik je brojnih nagrada na domaćim i međunarodnim natjecanjima: prva nagrada na Jugoslavenskom natjecanju muzičkih umjetnika u Zagrebu, 2 prve nagrade na međunarodnom natjecanju u Anconi (u kategoriji roga i u apsolutnoj konkurenciji svih sudionika), prva nagrada na međunarodnom natjecanju u Münchenu (1983). Živi i radi u Berlinu.

EMIL VUKOV rođen je u Zagrebu 12.10.1962. Niže i srednje obrazovanje stekao je u rodnom gradu u glazbenoj školi "Vatroslav Lisinski" gdje je bio đak prof. Ivane Lang, prof. Vande Kiš te prof. Tonke Bišicky. Muzičku akademiju u Zagrebu upisao je 1981. u klasi profesora Ranka Filjaka te je, nakon njegove nenadane smrti, nastavio studij i diplomirao 1986. u klasi prof. Melite Lorković. Iste godine nastavlja školovanje u Beču na "Konservatorium der Stadt Wien" u klasi prof. Franza Zettla, a nakon dobivanja stipendije provodi dvije godine na Državnom konzervatoriju u Odessi gdje je završio i postdiplomski studij kod prof. Jurija Dikija. Školsku godinu 1989/90. proveo je usavršavajući se na konzervatoriju "Čajkovski" u Moskvi u klasi prof. Dimitrija Beškirova, a trenutno je na postdiplomskom studiju-magisteriju u klasi prof. Jurice Muraia na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Tijekom redovnog i postdiplomskog

studija često nastupa kao solist ili član različitih ansambala. Od godine 1986. redovito nastupa kao solist.

Danas zvuči neobično da se ruski pijanist Nikolaj Rubinstein na prvobitno njemu posvećeni **Prvi koncert za klavir i orkestar u b-molu op. 23** PETRA ILJIČA ČAJKOVSKOG (1840-1893) okomio riječima kako se ovdje radi o "... istrošenim brzim pasusima ..., slaboj invenciji ... ukratko osrednjem i gotovo neizvedivom djelu." Povrijeđen i uvjeren u vrijednost upravo napisanog djela Čajkovski ga potom posvećuje Hansu von Bülovu koji ga prouzvodi već iste, 1875. godine, u Bostonu.

Što je to što nas i dan danas tako neodoljivo privlači ovom možda najpopularnijem od svih klavirskih koncerata? Markantne kaskade uvoda koje su i izvan konteksta skladbe postale hit, moćni virtuozi solističke dionice u stalnom nadmetanju sa simfoniziranim tkivom orkestra, raskošno raspjevana melodika neskriveno oslonjena na ruski folklor kao što je to slučaj s prvom temom stavka i s obje teme trećeg stavka ...? Ili naprosto činjenica da se ovdje radi o jednom od najblistavijih vrhunaca zasićene glazbene romantike koja mimo svih lirskih pasusa - poput Schumanovske sporedne teme prvog stavka, ili sanjarskog **Andantino semplice** - prvenstveno djeluje snagom svog dramatičnog naboja po kojemu je ovaj koncertantni div ravan najboljem djelu opusa ovog skladatelja - njegovim simfonijama.

Koncertantni opus STJEPANA ŠULEKA (1914-1986), vjerojatno ipak najautoritativnije osobnosti hrvatske poslijeratne glazbene scene, skladatelja koji je unatoč suvremenim mu previranjima stilova i estetike snagom znanja i iskonskog dara svoje stvaralaštvo uspio zadržati na tlu "sinteze barokne polifonije i motorike, klasične preglednosti oblika i romantične izražajnosti", taj opus (deset solističkih koncerata i četiri orkestralna) ne samo da je ravnopravan Šulekovom simfonizmu, nego uz djela Papandopula i Bjelinskog čini kvalitativnu i količinsku okosnicu koncertantne literature unutar hrvatske glazbe.

Šulekov **Koncert za rog i orkestar** nastao je 1972. godine, posvećen je Predragu Detičeku koji ga je i prouzveo 18. veljače 1973. godine uz orkestar Zagrebačke filharmonije pod ravnanjem samog autora. Opsežne dimenzije ovog djela - zapravo neuobičajene kod solističkog koncerta za jedan puhački instrument - posljedica su majstorske transformacije u osnovi periodički građenog tematskog materijala solističke dionice - u rasponu od introvertirane meditativnosti svojstvene toj "duši orkestra", do nepretenciozne vedrine - utkanog u virtuozno instrumentirano orkestralno tkivo koje unatoč gustoći solisti nikada ne prijete količinom.

"Najsnažnije svoje suptilno ostvarenje glazba nalazi u orkestralnoj instrumentalnoj glazbi, gdje ona, putem uha kao da podražuje sva osjetila, i gdje se carstvo zvukova stapa s carstvom boja i mirisa ..." (Thomas Mann, "Doktor Faustus").

Ove riječi njemačkog književnika nesumnjivo je, među talijanskim skladateljima dvadesetog stoljeća najprimjerenije prisposobiti OTTORINU RESPIGHIU (1879-1936). Raspon njegova cjelokupnog stvaralaštva, od orkestralnih i komornih do opernih djela, kao da odražava eros slikara. Virtuozna instrumentacija, urođen smisao za kolorit, postimpresionistički harmonijski govor koji unatoč lebdenjima ostaje vezan uz trozvučnu fakturu, u funkciji su Respighijeve težnje da "tonovima reproducira impresiju prirode", koja ga međutim, ipak nije odvela u tonsko slikanje.

Rimske pinije (1924) zajedno s Rimskim fontanama (1916) i Rimskim svečanostima (1928) čine trilogiju simfonijskih pjesama, trodijelnu fascinaciju prošlošću i sadašnjošću Vječnoga grada. Svojevrsni libreto djela izradio je Respighi u suradnji s Claudiom Guastallom, a ovdje ćemo ga slobodno parafrazirati:

Pinije vile Borghese poprište su neobuzdane dječje igre oslikane prodornim zvucima visokih instrumenata - osobito duhačkih. **Pinije uz katakombe** svojim mističnim produljenim sjenama čuvaju ulaz u podzemlje odakle dopire

psalmodirajući pijev prvih kršćana - gregorijanski koral ovdje odaje poznatu Respighijevu ljubav za antiku. **Pinije Gianicola** jasno se ocrtavaju u punoj mjesečini, a buku zahuktalog grada zamjenjuju zvukovi noći koje danju nije moguće čuti. Biglisanje slavuja dopire kao "zvuk prirode". Respighi se ovdje ne zadovoljava oponašanjem, nego u partituru upisuje dionicu gramofonske ploče - prvi takav slučaj ususret elektronsko-konkretnom zvučanju? **Pinije via Appie** nadsvođuju mukli topot dubokih orkestralnih registara koji kao da evociraju koračanje minulih ratničkih stoljeća. Iz magličastog svitanja veličanstveno se porađa novi dan - apoteoza svjetla "oslikana" je najreskijim bojama kojima raspolaže moderni orkestar uz moćnu tutnjavu orgulja. "Carstvo zvukova" ovdje se doista stapa s "carstvom boja i mirisa" da bi veličinu i užas prošlosti pretočili u doživljaj sadašnji.

I. Bušić i N. Leverić

Poslije koncerta razgovor s umjetnicima i zabavni program s plesom.

Razgovor vodi: **Nenad Turkalj.**

Plesni program izvodi: **Društveni jazz orkestar HGZ-a.**

Najavljujemo:

LISINSKI SUBOTOM

VELIKA DVORANA, subota, 12.03.1994. u 19.30 sati

Paul Badura Skoda

glasovir - Austrija

Program:

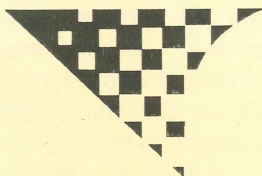
W. A. Mozart

L. van Beethoven

B. Bartok

F. Martin

Sponzor ciklusa:

CROATIA AIRLINES